

Adéu a la cohabitació portuguesa

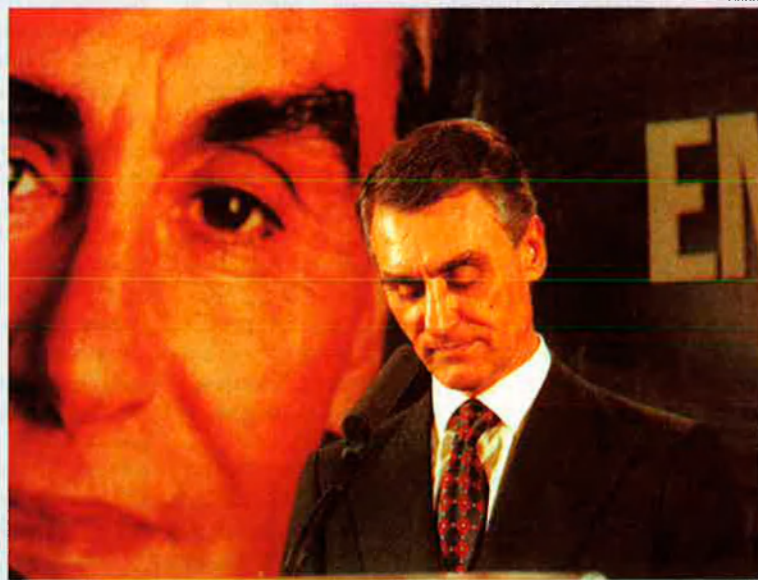

Antoni Castel

"Amb la victòria de Jorge Sampaio a les eleccions presidencials s'acaba la cohabitació portuguesa entre un president socialista i un cap de govern conservador. Després de la gosadia de la vida en comú i en pecat, Cavaco Silva i Soares deixen la política sense penedir-se de la transgressió."

Adéu a la cohabitació. Amb la victòria de Jorge Sampaio a les eleccions presidencials s'acaba la cohabitació portuguesa entre un president socialista i un cap de govern conservador. No es pot dir que l'experiència hagi estat negativa. Portugal no és França ni Mário Soares pretenia ser François Mitterrand. Durant aquests deu anys de convivència forçada entre Anibal Cavaco Silva i Soares, de relacions tenses però educades, Portugal ha avançat un mil·lenni. La democràcia parlamentària s'ha enfortit fins a convertir la revolució del clavells en un episodi d'arqueologia, el país s'ha modernitzat una mica i Lisboa ha deixat de ser el cul d'Europa. Arran de la seva integració a la Unió Europea, encara que amb la categoria de parent pobre, Portugal és més a prop de Brussel·les que no de Londres, el seu aliat tradicional durant els segles d'aïllament.

Morta la cohabitació, s'acomiaden els dos concubins. Després de la gosadia de la vida en comú i en pecat, Cavaco Silva i Soares deixen la política sense penedir-se de la transgressió. El primer torna a la universitat arrossegant la seva trista figura. D'ell diuen que és un bon gestor (Portugal té tradició de bons gestors, perquè Oliveira Salazar també ho era), un tecnòcrata que ha actuat sense els complexos habituals dels portuguesos. Ara els conservadors del Partit Social Demòcrata (PSD) busquen una figura amb carisma per refer-se de dues derrotes consecutives: la d'ara i la de l'octubre passat, a les legislatives.

Anibal Cavaco Silva. Tant ell com Mário Soares es retiren de la política i tanquen una fructífera etapa de cohabitació.

Jorge Sampaio. Vencedor de les eleccions presidencials a Portugal.

Soares se'n va per la porta gran, amb un currículum que impressiona fins i tot els qui col·leccionen màsters als Estats Units. Ha estat president de la república durant deu anys, cap de govern, ministre i destacat opositor a la dictadura de Salazar. Mentre Cavaco es feia home estudiant lleis, el socialista heterodox Soares vivia a l'exili de París, llegint els clàssics i alimentant l'esperança dels portuguesos dissidents i dels nacionalistes de les colònies africanes.

El llit dels concubins serà ocupat per dos socialistes mig barallats. Sampaio, batlle de Lisboa durant aquests últims sis anys, és un advocat que pot presumir d'un passat de combat a la dictadura i de diàleg amb els comunistes. La seva sensibilitat social esquerrana —que molestava Soares i tot— i el fet que sempre tingui la porta oberta per parlar amb el PC no agraden als sectors més dretans dels socialistes, representats per António Guterres, cap de govern des l'octubre. La convivència, per tant, pot ser explosiva.